

Skatteministeriet

9. december 2024
J.nr. 2024 - 7038

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 82 - Forslag til lov om ændring af momsloven (Ændring af reglerne om forfattervirksomhed og kunstnerisk aktivitet).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 83 af 6. december 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget Søren Søndergaard (EL).

Rasmus Stoklund

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren bekræfte, 1) at en EU-regels ordlyd ikke kan betragtes isoleret, men må ses i lyset af versionerne på samtlige EU-sprog med henvisning til behovet for, at EU-reglerne uanset eventuelle sproglige variationer må have samme meningsindhold i alle EU-lande, hvorfor danske forvaltningsmyndigheder jf. CILFIT-sagen derfor må være varsomme med kun at holde sig til tekstens danske ordlyd, og 2) at EU-Domstolen tidligere har fastslået, at princippet om indskrænkende fortolkning af afgiftsfritagelser ikke kan anvendes til at udhule regelbestemmelser jf. Muys-dommen, CPP-dommen og The institute of the Motor-industry-sagen?

Svar

Det kan bekræftes, at andre sproglige versioner af en EU-retsakt bør inddrages ved fortolkningen, når der er anledning hertil.

Det bemærkes, at EU-Domstolen har taget stilling til betydningen af andre sproglige versioner af en EU-retsakt, i bl.a. den af spørgeren omtalte dom i sag 283/81, CILFIT, hvor EU-Domstolen tog stilling til, hvornår en domstol, der træffer afgørelse i sidste instans, har pligt til at forelægge præjudicielle spørgsmål om fortolkning af EU-retten for EU-Domstolen. I senere retspraksis har EU-Domstolen præciseret, at forpligtelsen ikke indebærer, at sådanne domstole i sidste instans skal undersøge alle sprogversioner, men at de ”skal tage hensyn til forskellene mellem de sprogversioner af denne bestemmelse, som den er bekendt med, navnlig når parterne har fremført disse forskelle, og de er fastslået”, jf. dommen i sag C-561/19, Consorzio Italian Management, præmis 44.

Der henvises i øvrigt til svar på L 82 – spørgsmål 84 om andre sproglige versioner af moms-systemets standstill-bestemmelse for ydelser leveret af forfattere og kunstnere.

Hvad angår andet led i spørgsmålet bemærkes det, at det kan bekræftes, at det forhold, at moms-fritagelsesbestemmelserne efter EU-Domstolens faste retspraksis skal fortolkes indskrænkende (eller strengt), ikke indebærer, at der kan anlægges en fortolkning, som fratager fritagelserne deres indhold.

Det bemærkes, at den omstændighed, at fritagelsen for forfattere og kunstnere i overensstemmelse med bestemmelsens ordlyd anses for personlig, ikke indebærer, at fritagelsen bliver uden indhold.